

обучението се започна, сравнително, по-рано, отколкото презъ миналите години. На 11-и септември въ Полка се явиха на обучение нова група запасни подпоручици (16 души); съ които се наченаха отдѣлни занятия подъ ржководството на командира на 1-а рота, капитанъ Гиневъ.

Презъ зимата на 1898 година въ офицерския съставъ на Полка станаха следните промѣни:

въ Полка пристигнаха:

- 1) подполковникъ Атанасовъ,
- 2) капитанъ Паневъ,
- 3) капитанъ Бояджиевъ,
- 4) капитанъ Колояновъ,
- 5) поручикъ Черногоровъ,
- 6) поручикъ Верговъ,
- 7) подпоручикъ Тошевъ,
- 8) подпоручикъ Радковъ,
- 9) подпоручикъ Шишковъ,
- 10) подпоручикъ Ал. Цаневъ¹⁾,
- 11) подпоручикъ Др. Рашевъ¹⁾,
- 12) подпоручикъ Джамджеевъ¹⁾,
- 13) поручикъ Т. Георгиевъ²⁾;

отъ Полка излѣзоха:

- 1) полковникъ Георгиевъ,
- 2) капитанъ Недѣлковъ,
- 3) капитанъ Шойлековъ,
- 4) поручикъ Соларовъ,
- 5) поручикъ Чуховъ,
- 6) поручикъ Беровъ,
- 7) поручикъ Лесковъ,
- 8) поручикъ Дончевъ,
- 9) поручикъ Пройновъ,
- 10) поручикъ Драгановъ,
- 11) поручикъ Момчиловъ,
- 12) поручикъ Киселовъ.

1899 година. — Следъ настѫпването на новата 1899 година — на 16-и януари постѫпи въ Казармата новиятъ 22-и наборъ, въ общата численостъ 538 души, отъ които 145 души кадрови, за шестмесечна служба. Занятията съ младите войници се поведоха по установения редъ, и въ казармите се начаваше ново оживление, което винаги съпровожда тѣхното попълване съ хора.

Още въ първите дни, обаче, — на 20-и януари — въ Гарнизона се получи съобщение за смъртъта на Н. Ц. В. Княгинята. Тази вѣсть смути и наскърби цѣлия български народъ. Общата печаль обхвана и казармата, дето за покойната княгиня Мария-Луиза се бѣ създала нѣжна и непринудена обичъ.

Отъ 18-и пех. Етърски полкъ, като делегация на погребението на Княгинята, заминаха:

командирътъ на полка, полковникъ Атанасовъ,

командирътъ на 7-а рота, капитанъ Скулевъ, и

адютантътъ на полка, поручикъ Николовъ.

На войската бѣ наложенъ шестмесеченъ трауръ³⁾.

Отъ 1 и януари 1899 година въ пехотата бѣ въведена бригадната организация. Въ гр. В. Търново се установи Щабътъ на 2-а бригада отъ 5-а Дунавска дивизия — 17-и пех. Доростолски и 18-и пех. Етърски полкове.

¹⁾ Явили се като старши португей-юнкери.

²⁾ Завръналь се отъ Границата.

³⁾ Пъленъ трауръ сїмо първите три месеца.